

Om sommaren sköna

trad. lyr. A Wallenius (-1695)

Om som-ma-ren skö-na, när mar-ken hon gläds, vid Da-la två äl-var-na vi - da. Från
Vi Lek-sand där mö-ter man Si-il-ja-nom, den sjö sig så vi-da ut-spri-der, i
Där haf-ver vår So-ol for-me-rat en ö, som Sil-jan så kär-ligt om-fam-nar. Där
Från Ös-ter och Väs-ter-dal-män-ner-nas bo, man kom-mer och där får be-skå-da, båd'
Guds an-de i nord-lan-den vi-lar nu sig, ja, länst upp i vär-l-de-nes än-da! Vår

Tu-na-å stra-and åt Gag-ne-mäns näs, hur fa-gert att ro och att ri-da. Gud
fy-ra de de-lar, som lö-per runt om, men ös-ter-ut Rätt-vi-ken vri-der. Gud
tu-sen-tals fis-kar de läm-na sitt frö, i gräs-ri-ke vi-kar och ham-nar. Gud
Li-ma och Ma-lung och Äp-pe-le-bo, til-li-ka med Jär-na, Nås, Flo-da. Gud
him-mel-ske Fa-der, vi ro-pe till Dig: Du vär-des din nåd till oss sän-da! Gud

gläd-je och styr-ke de män som där bo, Gud gläd-je och styr-ke de män som där bo, vid älv-om, på
gläd-je och styr-ke de män som där bo, Gud gläd-je och styr-ke de män som där bo, vid älv-om, på
gläd-je och styr-ke de män som där bo, Gud gläd-je och styr-ke de män som där bo, vid älv-om, på
gläd-je och styr-ke de män som där bo, Gud gläd-je och styr-ke de män som där bo, vid älv-om, på

berg och i dal - om! Där hörs en för-nö-je-lig näk-ter-gal-sång, Och dju-ren i
berg och i dal - om! Från Rätt-vik och O-re man fär-das ock-så, till Mo-ra-mäns
berg och i dal - om! Från Ven-jan och Or-sa till Äl-ve-nes dal, och så öf-ver
berg och i dal - om! Så ä-ro be-läg-na till vat-ten och land, du skö-nas-te
berg och i dal - om! Allt det-ta blev fat-tat en mid-som-mar-dag, på Mo-ra-mäns

lun-der-na gån-ga. Vid Åhl, ut-med la-and, på sjö och på strand, om vår-ti-den
nøj-sam-msa stän-der. Dit-upp i-från Fa-lun de han-des-män gå, så sjö-leds som
ber-gen till Sär-na, där äl-gar ocg re-nar till tu-sen-de-tal, i sko-gar-na
da-lar i Sve-a. Be-sö-ke den or-ten helst vil-ken som kan, så där han er-
nøj-sam-ma än-gar, vid Ut-me-lands by-y med lust och be-hag, bland blomst-ran-de,

le-ka så mån-ga. Gud gläd-je och styr-ke de män som där bo, Gud gläd-je och styr-ke de
pck up-på lan-den. Gud gläd-je och styr-ke de män som där bo, Gud gläd-je och styr-ke de
vis-tas så gär-na. Gud gläd-je och styr-ke de män som där bo, Gud gläd-je och styr-ke de
-fa-ra långt me-ra. Gud gläd-je och styr-ke de män som där bo, Gud gläd-je och styr-ke de
grön-skan-de sän-gar. Gud gläd-je och styr-ke de män som där bo, Gud gläd-je och styr-ke de

män som där bo, vid älv-om, på berg och i dal - om!
män som där bo, vid älv-om, på berg och i dal - om!
män som där bo, vid älv-om, på berg och i dal - om!
män som där bo, vid älv-om, på berg och i dal - om!
män som där bo, vid älv-om, på berg och i dal - om!